Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 71. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го КВІТНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 16, 1986 No. 71. VOL. XCIII.

Відбудеться пропам'ятна виставка творів Я. Гніздовського

Ню Йорк. — Приятелі Центрального і Проспект парків в Ню Йорку повідомляють, що в часі між 1-им червня і 6-им липня ц.р., в Ботанічному городі Бруклину відбудеться зорганізована ними меморіяльна мистецька виставка праць українського мистця сл. п. Якова Гніздовського. Виставка буде збагачена також десятьохвилинним фільмом п.н. „Яків Гніздовський і його праці", який показує працю над дереворізом „Два барани" у 1969 році.

Відкриття цієї пропам'ятної виставки відбудеться в неділю, 1-го червня ц.р., від год. 4.30 до 6.30, в адміністраційному будинку Ботанічного городу, при 1000 Вашінґтон авеню в Бруклині.

Виставка буде відкрита за попереднім зголошенням для глядачів в суботи і неділі від 11-ої години ранку до 4-ої по полудні.

Підготову цієї мистецької виставки, яка відбувається під кличем „Люди, що малють в городі" уможливили дотації Чейс Менгеттен банку в Ню Йорку.

Хто зацікавлений участю у відкритті виставки праць Я. Гніздовського мусить зголосити завчасу свою участь на число телефону (718) 611-4433 екс.311.

Чотири Округи УНСоюзу матимуть Річні збори

Джерзі Сити, Н.Дж. — З Організаційного Відділу УНСоюзу інформують, що в суботу, 19-го і неділю 20-го квітня ц.р. чотири союзові Округи відбудуть свої Річні збори.

Бостонська Округа, яку очолює Володимир Гетьманський, матиме річні збори в суботу, 19-го квітня, о год. 5-ій по полудні в залі української католицької церкви, при 148 Форест Гіллс вул., Джемейка Плейнс, Масс. Про справу Округи та Союзу буде присутніх інформувати голова Округи Володимир Гетьманський.

Пітсбурзька Округа західньої Пенсилванії, яку очолює довголітній головний радний Андрій Джула, буде мати свої Річні збори в неділю, 20-го квітня, о год. 3-ій по полудні у залі власного дому, при 600 Ґленвуд Авеню, Еймбридж, Па. Екзекутивний Комітет під час нарад буде репрезентувати головний предсідник УНС д-р Іван Флис.

Округа Баффало, Н.Й., матиме свої Річні збори в неділю 20-го квітня, о год. 2:30 по полудні, в залі Українсько-Американського Горожанського Центру, при 205 Милитарі ровд в Баффало. Округу очолює Роман Конотопський, а Екзекутивний Комітет на нарадах буде заступати Володимир Сохан, головний секретар.

Янґставнська Округа, Огайо, яку очолює Стелла Волошин, відбуде свої Річні збори в неділю, 20-го квітня, о год. 4-ій по полудні, в залі Українського Православного Центру свв. Петра і Павла, при 1025 Н. Белла Віста, Янґставн, Огайо. Екзекутивний Комітет під час тих нарад буде репрезентувати Уляна Дячук, головний касир.

Також в неділю, 20-го квітня буде мати Річні збори Округа Вунсакет, Р. Ай., яку очолює Алік Худолій. Наради відбудуться о год. 1-ій по полудні у парафіяльній залі української православної церкви св. Михаїла, при Гарріс авеню, Вунсакет.

По річних зборах для присутніх союзовців і гостей з української католицької парафії будуть висвітлені фільми „УНС — Плюс" і „Писанака" продукції Славка Новицького. Головний Уряд підчас нарад буде заступати Степан Гавриш, головний організатор, як також участь в нарадах візьме Маріянна Сакалош, координатор братської діяльности.

Під час нарад у згаданих округах в першу чергу будуть звіти членів управ та контрольних комісій, дискусія над звітами, а відтак вибір керівних органів на біжучий рік. До участи в нарадах є запрошені всі члени управ відділів принaлежних до округ, а також обрані делеґати на 31-шу Конвенцію.

Представники Головного Уряду у своїх доповідях

(Закінчення на стор. 3)

В Лівінґстоні помер Всеволод Б. Будний

Лівінґстон Н.Дж. — У вівторок, 15-го квітня 1986 року, тут помер після довшої тяжкої хвороби на 66 році життя сл. п. Всеволод Богдан Будний, член нюаркської громади. Залишив в жалобі дружину Дарію, сина Марка з родиною, дочку Олю та інших членів родини. Був членом УНС.

Панахида буде відправлена у середу 16-го квітня о год. 8-ій вечора, в похоронному заведенні Литвин і Литвин, а похорон з того заведення в четвер, 17-го квітня до церкви св. Івана Хрестителя, а відтак на кладовище Ламберленд в Ґлен Спей.

Вшанують Г. Журбу

Філядельфія. — Український Літературно-Мистецький Клюб при Українському Освітньо-Культурному Центрі повідомляє, що в неділю, 27-го квітня ц.р., о 4-ій год. по полудні, в приміщенні центру, відбудеться літературний вечір, присвячений св.п. Галині Журбі.

Доповіді про письменницю виголосять д-р Остап Тарнавський і проф. Іван Коровицький, твори письменниці відчитає Микола Аврамчук, а прозірки про письменницю св. п. Г. Журбу висвітлить Олександер Михалюк.

Пересунули годину вистави „Слуга двом панам"

Ню Йорк. — Керівники Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької інформують про пересунення години з 3-ої на 4-ту вистави комедії К. Ґольдоні „Слуга двом панам" з огляду на громадське віче в обороні Івана Дем'янюка, що його влаштовує Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні в цьому самому дні, 20-го квітня ц.р., о год. 1.30 по полудні в авдиторії Школи св. Юра, при 215 Схід 6-та вулиця.

Вистава студії, відбудеться, як сказано о год. 4-ій по полудні у Фешен Інституті, при 227 Захід 27-ма вулиця.

ДІТРОЙТ ОЧІКУЄ ДЕЛЕҐАТІВ НА КОНВЕНЦІЮ УНС

Дітройт. — Після додаткових переговорів голови Романа Татарського і членів Конвенційного комітету з адміністрацією готелю Гаєтт Ріджeнсі Дірборн, де буде відбуватися 31-ша Конвенція Українського Народного Союзу, та в порозумінні з Головним Екзекутивним Комітетом УНС рішено змінити пляноване спершу місце пленарних сесій Конвенції з т. зв. Дірборн боллрум на Ґрейт Лейкс сентер, заля якого є догіднiша для тиx цілей. Вона може примістити більше крісел в звичайному порядку, бо аж 2,400, а 1,400 у т.зв. „шкільному розкладі". Заля помістить легко 1,500 осіб на бенкеті.

Справа бенкету була також темою обговорення з адміністрацією готелю і устійнено ціну квитка на бенкет у висоті 25 дол., як також його меню.

Для інформації делеґатів можна вже тепер подати, що ціна приміщення у готелі коштує на одну особу 60 дол., а на дві 70 дол. і кімнати треба вже тепер замовляти.

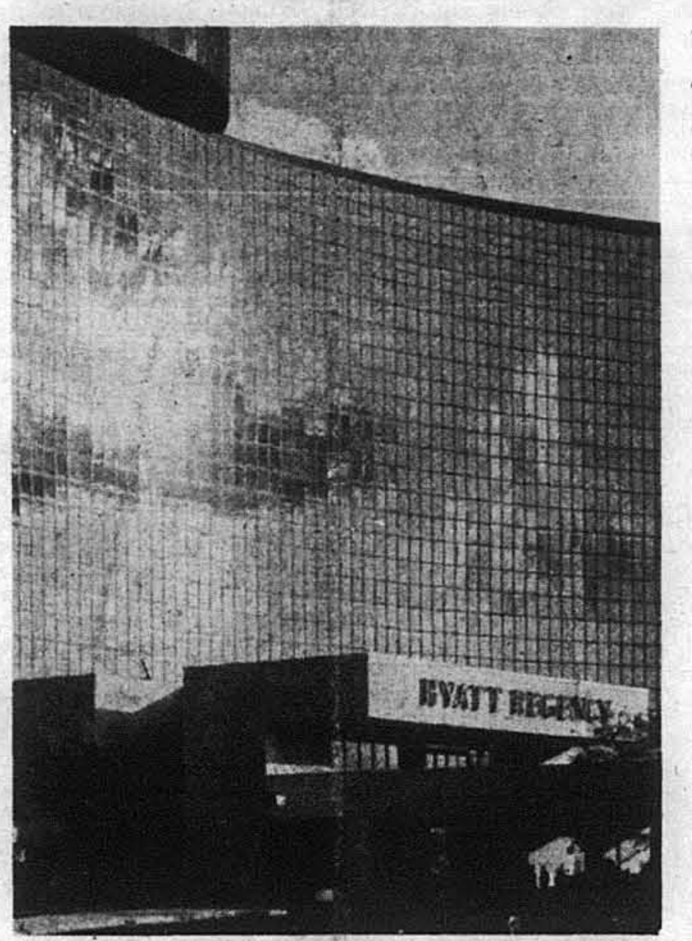
Приготовано вже машини до голосування і вибрано залі на засідання чи кокуси.

Завершенням цих адміністраційних справ закінчено пляни Конвенційного комітету і тепер залишається ще тільки друк конвенційної книги, який вже почався.

Вже вислано також усі запрошення до достойних гостей, що ними є американські члени законодавчих тіл, українські діячі і духовенство. Як інформують запрошені сенатори, саме в четвер, 29-го травня ц.р., коли буде відбуватися конвенційний бенкет, у Вашінґтоні буде останній день нарад Сенату. Тому деякі із сенаторів вже просили про можливість відвідати 31-у Конвенцію УНС в п'ятницю, 30-го травня ц.р., та тоді передати свої усні привіти.

З українських достойних гостей потвердили на письмі свою участь в бенкеті голова СКВУ адвокат Петро Саварин, який дав згоду бути головним промовцем на бенкеті.

Також повідомив Екзекутиву УНС Митрополит УКЦ Стефан Сулик з Філядельфії, що він прибуде на бенкет 31-ої Конвенції.

Фронтовий вид на готель, в якому відбудеться 31-ша Конвенція УНСоюзу.

У СВІТІ

У ЗВ'ЯЗКУ З переговорами, які веде у столицях Західньої Европи амбасадор З'єднаних Стейтів Америки до ОН Вернон Волтерс, існує чимало контроверсій серед членських держав Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО). Найбільше незадоволені американською поставою до Лівії Італія, Бельгія, Голляндія, частинно Західня Німеччина та інші. Суперечні інформації надходять з Лондону. Деякі британські газети повідомили, що прем'єр-міністер Маргрет Тачер погодилась, щоб ЗСА вживали, у випадку конечної потреби, стаціоновані на британських базах американські бомбовики типу Ф-111 проти Лівії.

ЗАКОРДОННІ амбасади в тріполі, Лівія, перестерегли своїх громадян перед можливою небезпекою у зв'язку з конфліктом, який існує між Лівією і З'єднаними Стейтами Америки і можливістю військових відплатних акцій проти Лівії за терористичні акти проти ЗСА і підтримку міжнародного тероризму. Жадна з амбасад не дала зарядження своїм громадянам покидати Лівію чи переїжджати в більш безпечні місця. Натомість диктатор Лівії полковник Муаммар Каддафі наказав кільком військовим базам приготовитись до атаки американських літаків і ракет.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II перший раз в історії Римо-Католицької Церкви, відвідав жидівський дім молитви, тобто божницю, і засудив переслідування, вбивства і тероризм звернений проти жидів в деяких країнах світу в минулому і тепер. Він також критично висловився проти існуючого антисемітизму. Обнімаючи жидів, як „наших старших братів", Папа підкреслив, що ніхто немає права і не повинен розпалювати ненависти проти цього народу з релігійних чи інших причин.

ДОЧКА ЙОСИФА Сталіна Светлана Аллілуєва, яка повернулася до Совєтського Союзув 1984 році, після 17 років перебування на Заході, отримала знову дозвіл на виїзд разом зі своєю дочкою Ольґою до Великобританії, або до З'єднаних Стейтів Америки. В телефонічному інтерв'ю Аллілуєва заявила, що її дочка Олга Пітерс вже отримала дозвіл на виїзд до Лондону, а вона покине СССР при кінці цього місяця. „Я попросила дозволу на виїзд і такий дозвіл отримала", — заявила С. Аллілуєва одному із західніх кореспондентів. На запитання чи вона в майбутньому повернеться до Совєтського Союзу, Аллілуєва виминаючо відповіла, що на таке питання годі тепер відповісти.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ і дипломати зі східнього бльоку кажуть, що лівійській диктатор Муаммар Каддфі не дуже задоволений невтральною поставою Совєтського Союзу до американсько-лівійського конфлікту. В дипломатичних колах поширилась інформація, що росіяни не передавали для Каддафі інформацій зі своїх кораблів і сателітів під час атаки американських літаків на ракетні гнізда в заливі Сідра, хоч Лівія імпортує з СССР велику кількість різнородної зброї і платить за неї твердою валютою.

ПЕРШИЙ РАЗ після виїзду з Філіппін колишнього президента Фердінанда Маркоса у Манілі і Кезон Сиіті відбулись масові демонстрації прихильників Маркоса. Демонстрани в Манілі у числі біля 20,000 несли транспаранти Маркоса, вимахували прапорцями, співали патріотичні пісні і домагалися повернення Маркоса на батьківщину і уступлення теперішнього президента Коразон Акіно. Крім того 95 колишніх парляментаристів, прихильників Маркоса, плянують влаштувати сесію, на яку вони запросили К. Акіно і її заступника Сальвадора. Г. Лявреля, які, очевидно, відмовились взяти у цьому зборщі участь. Політичні спостяерігачі кажуть, що рух за привернення прав для колишнього президента збільшується у зв'язку з безрадністю теперішнього президента, яка не може дати собі ради з політичними й економічними проблемами.

ДЕРЖАВНИЙ секретар З'єднаних Стейтів Америки Джордж Шулц заявляє, що це є моральною повинністю, щоб Америка допомагала антикомуністичним повстанцям і демократичним силам в світі, які супротивляються поширенню комунізму Совєтським Союзом і його сателітами. Він вважає, що така виразна і тверда політика Вашінґтону зовсім не перешкаджає плянованій співпраці ЗСА з СССР, а може навпаки, допомагає такій співпраці, бо обидва партнери знають, що існують певні межі, які не може переступати ані Вашінґтон, ані Москва.

В АМЕРИЦІ

ДО ВАШІНҐТОНУ з офіційною візитою прибув в суботу, 12-го квітня, прем'єр-міністер Японії Ясугіро Накасоне. Він пробув у столиці ЗСА до понеділка, 14-го квітня. Я. Накасоне зустрівся з президентом Рональдом Реґеном в Кемп Дейвиді. Мд. Це свідчить про добрі взаємовідносини двох лідерів. Під час офіційних зустрічів, які завершилися у Білому Домі, Президент ЗСА і прем'єр-міністер Японії обговорили ряд питань, що стосуються економіки та міжнародних проблем. Значне місце було приділене участі Японої в створюваній З'єднаними Стейтами протиракетній обороні з елементами космічного базування. Також обговорено торговельний дефіцит ЗСА з Японією.

КРАЙОВА АКАДЕМІЯ Наук і Академія Наук СССР підписали нову угоду про наукове співробітництво. Шість років тому американські вчені припинили всякі контакти з совєтськими вченими на знак протесту проти переслідування академіка Андрея Сахарова. За останні роки становище А. Сахарова не поліпшилося, а ще більше погіршилося. Однак Крайова Академія вирішила відновити контакти, вважаючи, що при зустрічах з совєтськими вченими американцям буде легше піднімати питання про А. Сахарова. Крайова Академія Наук повідомила також про своє звернення до Академії Наук СССР з просьбою добитися полегшення становища академіка Сахарова.

ІНСТИТУТ громадської думки Нілсена провів серед читачів журнала „Френдлі Ексчейндж" опитування, хто найпопулярніший кандидат на пост президента ЗСА. Виявилося, що президент автомобільної корпорації Крайслер Лі Аякокка користується більшою популярністю, ніж віцепрезидент ЗСА Джордж Буш. 23 відсотки опитаних назвали Л. Аякокку, 17.3 відсотка — Дж. Буша.

В АЛЕКСАНДРІЇ, Вірджінія, лава присяжних оправдала колишнього співпрацівника армійської контррозвідки ЗСА Ричарда Крейґа Смита, якого обвинувачували в передачі КҐБ даних про шістьох американських подвійних агентів та інших секретних інформацій. Члени лави присяжних після наради, яка тривала п'ять з половиною годин, одноголосно прийшли до висновку, що Р. Смит не винен в жадному з п'яти обвинувачень, висунених проти нього. „Я і раніше вірив у нашу судову систему. Тепер моя віра в неї ще більше зміцніла", — сказав Р. Смит журналістам.

АМБАСАДОР ЗСА в Буенос Айресі Френк Ортіс повідомив Державний департамент, що під час надавнього відвідання Арґентини групою конґресменів деякі члени групи переконували міністрів арґентинського уряду виступити проти політики Адміністрації Роналда Реґена щодо Центральної Америки. В телеграмі Державному департаментові амбасадор ЗСА Ф. Ортіс назвав трьох конґресменів, які під час зустрічі з арґентинськими урядовими чиновниками виступали проти політики Уряду ЗСА. Це — демократи Марті Руссо, Фортні Старк і Томас О'Нілл, який є спікером Палати Репрезентантів і одним з найбільш запеклих противників Президента щодо більшости питань внутрішньої і зовнішньої політики.

БІЛИЙ ДІМ повідомив, що президент Роналд Реґен і Перша Лейді Ненсі заробили в минулому році 394,492 доляри і заплатили з цієї суми 31,1 відсотка податку, що становить 122,700 долярів. З розданої пресовим агентствам декларації президентської пари видно, що Реґени переплатили в минулому році податок на 26,907 долярів і ця сума буде їм зарахована в рахунок податку за 1986 рік.

В СЕНАТСЬКІЙ Комісії в справах розвідки розглядалося питання про затвердження Роберта Ґейтса на посаду заступника директора Сі-Ай-Ей. Виступаючи на переслуханнях в комісії, Р. Ґейтс, між іншим, висловив свою точку зору на секретну допомогу ЗСА повстанцям-антикомуністам і повідомив про зміни, які Сі-Ай-Ей внесло в правила поводження з втікачами, такими як полковник КҐБ Віталій Юрченко. За словами Р. Ґейтса, розслідування, проведене Сі-Ай-Ей, дає підстави вважати, що В. Юрченко був справжнім втікачем, а не засланим агентом. Комісія одноголосно затвердила кандидатуру Ґейтса. Її повинен цими днями розглянути повний склад Сенату.

ЛІТАКИ ЗСА ЗБОМБИЛИ БАЗИ В ЛІВІЇ

Вашінґтон. — Президент Роналд Реґен, державний секретар Джордж Шулц, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер і заступник пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікс, як також провідні члени обидвох палат Конґресу, виступаючи в понеділок ввечорі, 14-го квітня ц.р., на телевізії, повідомили американський нарід про те, що американські воєнні літаки — тяжкі бомбовики ФБ-111, які, долаючи 1,200 миль дороги в одну сторону з бази у Великобританії до Тріполі, а також численні джети з літаконосців „Корал" Сі" і „Амеріка" заякорених у Середземному морі поблизу заливу Сідра, збомбили військові об'єкти і бази терористів в Лівії.

Бомбовики ФБ-111 — 18 усіх разом — повернулися після прецизно виконаної місії на свою базу біля Лондону, крім двох, один опісля попросив приземлення на американській базі в Еспанії, а за одним ще йдуть розшуки. Існує можливість, що він був збитий, або мав інші проблеми.

Літаки скинули бомби, як поінформували пізніше засоби масової інформації і кореспонденти, які перебували в тому часі в Тріполі, столиці Лівії, на подвір'я диктатора й інспіратора багатьох терористичних актів, звернених проти ЗСА, полковника Муаммара Каддафі. Говорять, що були поранені під час бомблення члени його родини.

Президент Р. Реґен, у зверненні до народу, пояснив, що американська розвідка й розвідки заприязнених держав вказували на Лівію, як країну зла, країну, яка не тільки інспірує і фінансово підтримує, але й сама переводить терористичні акти, звернені в першу чергу проти З'єднаних Стейтів Америки, їхніх громадян і майна в багатьох країнах світу. Останні два терористичні акти, тобто підкладення бомби в літаку американської пасажирської повітряної лінії TWA і збомблення диско-клюбу в Берліні були доказані Лівії, „дипломати" якої керували цими акціями зі Східньої Німеччини.

„Нашим прицілом були комунікаційні центри Каддафі, з допомогою яких він пов'язувався з терористичними групами у цілому світі і своїми амбасадами, а на ділі гніздами тероризму в різних країнах світу", — заявив ще напередодні виступу Президента речник Білого Дому Леррі Спікс.

У Лівії, речник уряду Каддафі, який не бажав бути названий, заявив, що під час рейду були вбиті і поранені цивільні особи і пошкоджений будинок французької амбасади в Тріполі. Ніхто досі ще не повідомив скільки приблизно загинуло осіб і які саме об'єкти були цілком знищені, а які були тільки частинно пошкоджені. Концентрація бомбардувальників і легких джетів морської фльоти була скерована в першу чергу на квартиру Каддафі, морську базу Бенґазі, яка служила вишкільною базою для лівійських терористів, військові об'єкти в околиці летовища в Тріполі, військове летовище Беніна та інші. Були зроблені усі заходи, як заявляв Л. Спікс, щоб зменшити жертви в людях.

Усі речники Уряду ЗСА, від Президента починаючи на речниках поодиноких департаментів кінчаючи, підкреслювали, що ціллю цієї акції було зупинити тероризм Каддафі, і підкреслювали, що в майбутньому ЗСА повторять подібні або більші воєнні акції проти Лівії, якщо вона не виречеться тероризму проти Америки. Сенатори Сем Нанн, демократ з Джорджії, і Ричард Луґар, республіканець з Індіяни, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків, підтримали рішення Президента.

„Правда" критикує поїздку К. Вайнберґера до Філіппін

Москва. — Московська газета „Правда", орган Центрального Комітету КПСС, помістила в числі з 8-го квітня ц. р., коротку критичну замітку свого кореспондента в Манілі про поїздку секретаря Департаменту оборони ЗСА Каспара Вайнберґера до Філіппін й інших азійських країн, але кореспондент Л. Кузнєцов в більшості концентрує свою увагу на перебуванні Вайнберґера в Манілі і на переведенні його розмов з президентом Коразон Акіно й тамошніми лідерами.

Совєтська преса та інші засоби масової інформації залюбки користуються інформаціями надрукованими в закордонній пресі, але тим разом Кузнєцов дорікає американській амбасаді в Манілі, що вона не пояснила належно кореспондентам з якою метою „приїжджав до Манілі високопоставлений емісар Вашінґтону". Совєтський кореспондент натомість похвалив офіційного речника Вайнберґера Роберта Симса, який, мовляв, дещо більше „відкрив заслону засекречености" приїзду секретаря Департаменту оборони, кажучи, що він приїхав туди для розмов з новим урядом К. Акіно у справах модернізації філіппінської армії і цілковитої її перебудови.

На думку журналістів і політичних спостерігачів, — каже далі Л. Кузнєцов, — головною причиною приїзду Вайнберґера була турбота З'єднаних Стейтів Америки за свої воєнні бази на території Філіппін. Ця тема була головною у переговорах представників ЗСА з філіппінцями. Реченець договору про бази вигасає в 1991 році і американці затривожені, що доля баз може бути перерішена волею народу. ЗСА, на думку Кузнєцова, „бояться як вогню всенародного плебісциту", маючи на увазі події в Новій Зеляндії, яка виступає за перетворення Тихого океану на вільну від нуклеарної зброї зону.

„Ось з такими то тривогами приїхав шеф Пентаґону. Чи вдалось йому розвіяти тривогу і сумніви тяжко сказати", — пише „Правда", яка відмічує, що Вайнберґер, використовуючи тяжке економічне положення Філіппін, постарався запевнити нового президента К. Акіно, що ЗСА дадуть Філіппінам більшу економічну допомогу.

Цитуючи уривки з філіппінської газети „Маніля Таймс", Л. Кузнєцов пише, що „всяка американська допомога є пов'язана якимись передумовами". Він каже, що Націоналістичний союз звернувся до К. Акіно із закликом не прийняття американської військової допомоги.

Переговори закінчилися і К. Вайнберґер повернувся до ЗСА. На думку „Правди" вони не принесли для ЗСА жадних позитивних результатів. Л. Кузнєцов, щоб надати своїй інформації більш антиамериканського змислу, пише, що К. Вайнберґера зустрічали в Манілі численні демонстрації, які проходили під гаслами: „ЗСА — залишіть Філіппіни в спокою!".

Очевидно, „Правда" не наводить цитат західних кореспондентів і політичних спостерігачів, які писали про перебування Вайнберґера в Манілі в цілком іншому світлі і твердили, що К. Акіно може вийти з економічної кризи тільки з допомогою ЗСА.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Переконування союзників

Америка врятувала Европу в обох світових війнах. Тільки завдяки масовим американським доставам зброї, виряду, навіть харчів — СССР міг перемогти німців під Сталінґрадом. В Ялті американський президент Ф.Д. Рузвелт пішов на всі пропозиції Сталіна і прийняв його концепцію поділу світу на сфери впливів — Америки і Совєтського Союзу. Цей поділ впливів у практиці виявився так, що Совєтський Союз став смертельним ворогом Америки і ввесь його могутній державно-пропаґандивний апарат звернений проти Америки. Коли ж у 1948 році заснувався Північно-Атлантійський Оборонний Союз (НАТО), то його принциповим гаслом стало: ,,Один за всіх — всі за одного". У практиці виглядало так, що Франція за деҐолля викинула з Парижу головну квартиру НАТО і відкликала свої збройні сили з-під командування американського генерала, командувача всіх збройних сил НАТО. І по нинішній день те ,,всі за одного й один за всіх" виглядає у веденні союзниками Америки еґоїстичної політики без уваги та всупереч інтересам Америки. На кожній ,,вершинній" конференції голів держав чи прем'єрів членських країн НАТО представник Америки даремно домагається, щоб західньоевропейські союзники Америки призначали більші суми на оборону. Але вони вважають за річ наче самозрозумілу, що Америка має боронити їх проти совєтської аґресії і що вони знаходяться ,,під американським парасолем".

Це стосується передусім політики супроти СССР. Основним принципом всіх отих европейських країн є торгівля з СССР. Всі вони завжди наполягають, щоб американський президент стрічався на ,,вершинних" конференціях з кожноразовим кремлівським проводирем. Психологічно їхнє становище зрозуміле: західньоевропейські країни мають чого лякатися, бож на випадок нової совєтської аґресії чи вибуху третьої світової війни з будякої причини, вони першими впадуть жертвами величезної переваги совєтської наземної і танкової зброї, не говорячи вже про ракети на близьку і середню віддаль.

Тепер актуальне становище вільного світу супроти міжнародного тероризму, який прийняв страхітливі форми. Хоча той тероризм вдаряє по всіх країнах, проте якимсь дивним дивом союзники Америки ставляться або явно ворожо щодо можливости збройної ліквідації центрів міжнародного тероризму, або відмовляються від солідарности з Америкою саме покликуючись на свої торговельні зв'язки з Іраном, Лівією і Сирією. Америка має військові бази в Еспанії, яка рішуче відкинула суґестію Америки, що у вападку збройної інтервенції супроти Лівії Америка покористується тими своїми базами в Еспанії. Одна Британія (Марґарет Тачер) і Західня Німеччина (Гельмут Коль) погодилися на свою участь в експериментальних пошуках Америки за можливостями оборони проти ворожих ракет з використанням космічного простору. Всі інші союзники Америки рішуче ,,проти" і були б раді, коли б Америка виреклася того пляну за ціну відкликання Москвою з Чехо-Словаччини і Східньої Німеччини ракет, наставлених в сторону Атлантійського океану.

Коли писані ці рядки в Европі перебуває з доручення президента Реґена новий американський амбасадор в ОН, емеритований генерал Вернон Волерс, обдарований ніби (як Филип Габіб) особливим даром переконування. Він переконує европейських союзників Америки, що це в їхньому інтересі лежить ліквідація Муаммара Каддафі, як диктатора Лівії і що всі члени НАТО повинні передусім зірвати дипломатичні взаємини з Лівією та повести супроти неї торговельні санкції. Дотепер всі подібні суґестії стрічалися з рішучою відмовою. Тим часом Каддафі продовжує відгрожуватися Америці, заповідає, що він переведе масові терористичні акти супроти країн південної Европи у випадку американської атаки та перевів примусово всіх американських й інших чужинецьких робітників і службовиків, які працюють у лівійському нафтовому промислі, до тих лівійських військових центрів, які стали б першими цілями американської атаки. Появилась також поголоск, що Каддафі запропонував кілька мільйонів долярів арабській терористичній організації, яка все ще тримає схоплених на вулиці американських і французьких закладників, — щоб ними шантажувати Америку.

Брак солідарности союзників Америки у такій справі, як боротьба проти тероризму — ганебне явище.

Ярослав Курдидик

,,РАКЕТНА ДИПЛОМАТІЯ"

Коли слідкувати за радіотелебаченнями і переглядати коментування міжнародної преси, то у підсумках таки доволі іноді важко розібратися у теперішньому коливороті світових політичних подій. Вони часто нагадують собою ,,головоломну загадковість", а з другого боку, начебто заімпровізовують заздалегідь передбачувані і зловорожо націлювані ситуації, які відгомонюють своєю стандартною стереотипністю.

Якщо ж, однак, об'єктивно прозондувати сучасне положення, то на чільне місце почали знову висовуватися дві вагомі події — у Нікараґуа і в Лівії. По своїй суті, там начебто не можна найти нічого нового, хіба із цією різницею, що в ,,них і довкола них" — позмінювалися в дечому аранжеровка і сценарії. Але поза кулісами, що в них діють основні сили, фільмо-продуценти залишилися ці самі. І їм на ймення — Москва...

Їй особливо дуже тепер на руку, що ЗСА ,,розправляються безоглядно" із такими малосилими державами, як Нікараґуа і Лівія. Москва заступається за них і стає в їхній обороні, а воно у великій мірі відвертає увагу від того, як на самому ділі безоглядно і жорстоко вона просовує і закріплює імперські впливи в Афганістані.

На цей раз світ може і надто не відчув, що його заторкнули деякі познаки посмаку війни. Маємо тут на увазі суто збройні зудари в Нікараґуа і Лівії. В обидвох випадках дотогочасні тихі і позакулісові дипломатичні дії замінено на ,,Ракетну дипломатію", продемонструвавши перед світом, особливо в Лівії, усю свою збройну міць і її мобільність.

Коли порівнювати і розглядати розміри і засяг цих обидвох збройних зударів, то вони зовсім протилежні у своїх воєнних задумах, плянуваннях, тактиці і стратегічній цілеспрямованості.

Під час, коли пляцдарм дій у Нікараґуа є неспівмірно невеликим зударом між бойовими з'єднаннями Гондураських і Нікараґських державних збройних сил, але... Але треба мати завжди на увазі, що обшир зударів, положений дослівно на ,,периферіях теренової важливости" для ЗСА, у першу чергу з уваги на евентуальну важливість загрози для Панамського каналу. Оцієї американської головної цівниці, крізь яку просовується взаємозалежність і співдієміcть оборони ЗСА з Атлантійського і Тихого океанів.

Очевидно, що неспівмірно більшим своїми розмірами був зудар між бойовими фльотами ЗСА і Лівії, і що в них американські нападні дії перенеслися були доволі помітно і на лівійський суходіл. З американського боку брала участь дослівно ціла ,,модерна морська армада", складена з трьох авіоносців, на яких було 250 різнотипних бойових літаків, 27 допоміжних кораблів і ,,деяка кількість" нуклеарних підводних човнів. В цьому зударі були випробувані уперше, в їхній прицільності, нові ракети типу ,,Гарпун" і ,,Гарм". Особливо ракета ,,Гарм" заскочила збройних експертів своєю прицільною особливістю, що коли ворожий радар націлювався на неї, — він зовсім не передбачав того, що його промені скеровують цю ракету якраз на нього — тобто до ідеального прицілу.

Теоретично розцінюючи, то всі вищезгадані морські бойові одиниці вже від довшого час брали участь у ґрандіозних маневрах на Середземному морі, але згодом ці маневри перенеслися на відносно дуже короткий час у т. зв. ,,поза смертельну лінію" в затоці Сідра, що її Каддафі зараховує, що вона входить до обширу території Лівії. Але зате ЗСА, зовсім навряд — признають і перестерігають 12-милеву відстань від суходільних берегів кожної приморської держави.

І тому, коли лівійські човни прибережної охорони виїхали на нападну бойову зустрів у затоку Сідри із наміром заатакувати американські морські одиниці, їх зустрінули бойові літаки, які вичалили із авіоносця і затопили, або важко пошкодили три торпедно-ракетні швидкохідні нападні човни та одну корвету совєтської побудови, типу ,,Нанушка-2", озброєну середньокаліберовими ракетами.

Окрім цього були ще додатково знищені совєтські ракетовикидні типу СА-5, так, що без сумніву Каддафі довелося заплатити доволі дорого за це, що він у своїй загонистій непоступливості, поважувався оспорювати право за вільну морську плавбу по середземноморському обширі для всієї без виїмків, навігації.

Але з другого ж боку — Каддафі підіймився у своїй ,,політичній структурі" на багато виднішу позицію, як це було в нього досі. Всі — 21 член Арабської ліґи, хоч вона і не втішається висококаратною політичною вартістю — заманіфестували своє становище таким чином, що засудили одноголосно — ,,американський провокаційний напад на свого члена", а деякі з-поміж них заявили, що ЗСА у відплату за це доведеться пережити нову підсилену хвилю терорів на житлові посідання американської Адміністрації за кордоном, як теж і на американських громадян.

Народна мудрість каже — ,,що на це є лихо, щоб з ним битись!" І ледве чи ЗСА, як теперішня найбільша суперпотуга, дасть себе залякати всякого роду безправ'ям розбещеного терору.

Іван Кедрин

Микола Неділко — його остання виставка

Коли Микола Неділко, який за свого життя був праведником Господнім, дивиться з небесних висот на те, що вчиняють із його мистецькою спадщиною його приятелі, то напевно сердечно сміється. Бо за свого життя поки був в УССР, то він, як ,,неконформіст", ворог офіційного обов'язкового сюрреалізму, не міг здобути ні славу ні маєток. Коли ж у 1941 і 1942 роках взяв участь у збірній виставці АНУМ-у (Асоціяція Незалежних Українських Мистців) у Львові, то зразу мистецтвознавці і ті, які люблять мистецтво, побачили, що мають діло з великим мистцем. Але згодом, після Другої світової війни, яка трагічно закінчилась для України й українців, він опинився в Арґентині і тоді зв'язок із тамошнім українським світом був ще менший і вужчий, як тепер. Аж коли переїхав до Ню Йорку і тут, за головування в Об'єднанні мистців українців та одночасно в Літературно-Мистецькому Клюбі покійного Сергія Литвиненка, який сам був непересічним артистом-скульптором і розумівся на малярстві, він викликав подив своїми картинами.

Але шкодила йому його власна вдача. Скромний аж до тієї міри, що його приятелі одверто докоряли йому за ту його скромність, дивився на свої картини, як на ,,барахло" і був ворогом реклями та ще більше автореклями. Тримав полотна інколи і без підрамників на горищі в передпокої чи під меблями, не дбав про них і не шукав собі ні розголосу ні грошевого прибутку, жив бідно. Дехто з творців — письменники чи мистці — ,,вміють себе продавати", — знають, як зробити собі розголос і разом із розголосом — збільшити свої скромні прибутки. Неділко був у цій матерії повним анальфабетом. Він малював, бо така була його душа. Він малював, експериментував кольорами, творив комбінації кольорів, що їх ніхто раніше не зважувався робити, творив архитвори, але називав їх ,,барахлом".

Існують два роди письменників і мистців. Одні, які належать до пересічі, з часом йдуть в забуття — їхні твори тратять на вартості й їхні прізвища записані в енциклопедичних довідниках, або й не записані. Друга категорія творців це та, що чим дальше від їхньої смерти — тим голосніше їхнє ім'я і тим вартіснішими їхні твори. Микола Неділко належить саме до тієї другої категорії. Колись, і то певно в недалекій майбутності, будуть розшукувати його картини по музеях і ті приватні власники, які придбали були образи Неділка, будуть чванитися ним, так, як тепер чваняться ті, які мають образи Олекси Новаківського, Івана Труша, Федора, Василя або Миколи Кричевських, Галини Мазепи, Олекси Грищенка, Едварда Козака, Михайла Мороза, М. Бутовича — чи недавно померлого Якова Гніздовського, — щоб навести тільки кілька прізвищ з пам'яті.

У 1983 році під фірмою УВАН вдова по покійному Неділкові, який помер на смертельну недугу пістряка, — Оксана Неділко видала прегарну монографію, яка своє постання завдячує теж найбільше двом своїм приятелям — мистцям Ярославові Вижницькому і Богданові Певному, як теж Маркіянові Титлі. Автор цих рядків, що його прізвище фіґурує у Видавничому Комітеті, нічим — крім спомину про Неділка — до постання тієї монографії не причинився. Найважливішою і найціннішою у тій мистецькій книзі є обширна аналітично-критична стаття одного з найкращих наших мистецтвознавців Богдана Певного, якого знання у тій ділянці можна прирівняти хіба тільки до формату мистецтвознавців Святослава Гординського і канадського Івана Кейвана.

Микола Неділко — модерніст і кольорист, але такий оригінальний у своїй творчості, що його не можна вкинути до ніякої шухлядки будь-якогось мистецького напрямку. Він не реаліст, але й усі його образи відтворюють якийсь предмет — тому він не був прихильником ані абстракту ані безпредметности. Це один із тих образотворчих мистців, який не потребує підписуватися під своїми творами. Ви зразу пізнаєте — ,,це Неділко". Його квіти, човни, краєвиди, дерева, озера, гори чи рівнини чарують барвами. Микола Неділко з вдачі був людиною делікатною, чутливою, ніжною і такими є його картини. В них немає романтичного розмаху, який прикметний декому з інших кольористів, — але є чарівна атмосфера ідилії, гармонії, спокою. І в кожному його творі так і видно, що його автор вкладав у нього свою душу — коли творив — а скінчивши творити — не дивився більше в сторону покритого фарбами полотна.

Крім виданої після смерти Неділка 184-сторінкової монографії альбомного формату на крейдовому папері у твердій полотняній обгортці з золотими витисками та з другою назверхньою паперовою ,,сорочкою" з відбиткою барвистого краєвиду, що відбивається у свічаді озера, — крім тієї монографії відбулися від смерти Неділка 12-го травня 1979 року вже дві його індивідуальні виставки в тій самій нюйоркській галерії ОМУА. На день 20-го квітня ц.р. заповіджено відкриття третьої виставки

(Закінчення на стор. 3)

Анна Власенко-Бойцун

СПОГАДИ ЕМІҐРАНТКИ

Лідія Лугова: ,,Стежками минулого". Спогади. Видавництво Юліяна Середяка, Буенос Айрес, 1984. Стор. 239.

Книжка Лідії Лугової складається з шістьох частин з різною тематикою, а саме: перша — ,,Рідною землею", це спогади про дитячі та юні літа; друга ,,На зов Батьківщини" — болючі спогади про її сестру героїню, Галю Столяр, і її службу Україні, що закінчилася смертю тієї незламної жінки-бойовика ОУН, Організації Українських Націоналістів. Третя частина призначена діячам культури, вміщає сильветки Якова Гніздовського, Михайла Качалуби, Іванни Зельської, Ореста Авдиковича та Уляни Любович. Четверта частина ,,Широкою чужиною" описує побут подружжя Лугових в Бельгії, Парижі, Монтреалі та Вашінгтоні, де жила донька письменниці.

Шостий розділ ,,Ті, що були між нами" вміщає портрети таких українських визначних жінок, як Любов Русова-Ліндфорс, Марія Бачинська-Донцова, Ольга Франко, Климентина Авдикович-Глинська, Наталена Королева та Олександра Косач — Грицько Григоренко.

В додатку знайде читач поетичну історію подружжя Лугових, лист Ярослава Лугового до своєї дружини та статтю Богдана Остап'юка, присвячену пам'яті його друга — Ярославові Луговому.

Книжка показує життя українських еміґрантів у різних обставинах і різних країнах, де доводилося родині Лугових перебувати. Деякі розділи — це оповідання про життя чужинців, які творять окремі, чужі картини, наприклад: ,,Вілла червоних рож", чи довідка про Марію Монтесорі або репортаж з перебування у Вашінгтоні.

В більшості, одначе, книжка Лугової — це мемуари про Суховолю, де дідусь авторки о. Михайло Олексишин був парохом і де пройшли її дитячі роки, а згодом, коли батько її о. Теодор Столяр став парохом Суховолі, там теж проминули її юні роки; про Зарваницю і чудотворну ікону Божої Матері, куди вона часто їздила з батьком; про ,,Рідну Школу" в Тернополі, де вона началась і де пластувала, про Броди і Брідщину, де так віддано працювала її сестра Галя, членка ОУН, яку замучили в Берліні. Багато уваги присвячує авторка своєму мужеві та дітям, яких світлини поміщені в цій родинній хроніці.

Книжка цікава: в ній знайде читач і свої стежки, і шукання, і боротьбу за місце на своїй плянеті.

Спогади Лідії Столяр-Лугової чепурно видані з гарно розмальованою обкладинкою дочки авторки Лариси і на доброму папері. На першій сторінці портрет авторки з молодих літ, а на другій — присвята її чоловікові св. п. Ярославові Луговому. Вступне слово від видавництва Юліяна Середяка подає дані про культурно-освітню і журналістичну діяльність авторки.

Нагадай, бандуро...

В неділю, 6-го квітня ц. р., у другу річницю упокоєння нашого дорогого, незабутнього композитора, мистецького керівника, довголітнього диригента Капелі Бандуристів ім. Шевченка, довголітнього диригента церковного хору при катедрі св. Володимира в Пармі, Огайо, та вчителя сотень молодих бандуристів св. п. Григорія Китастого, після Св. Літургії була відправлена Панахида при численній участи вірних.

Панахиду відправив о. Юрій Галиця. Співав прекрасно хор під керівництвом диригента Олега Махлая, на якого бл. п. маестро Г. Китастий покладав великі надії і надіявся, що він колись замінить його місце.

В глибокій пошані схиляємо голови і ніколи не забудемо, бо нашою гордістю є те, що доля судила нам, українцям, знати нашого кобзарського батька, учителя, диригента.

Антоніна Шийка

КОМУНІСТИЧНИЙ **уряд Бабрака Кармаля в Афганістані нахваляється, що його вояки вбили 700 антикомуністичних повстанців, в оригіналі ,,бандитів", під час великої військової офензиви у прикордонній полосі з Пакістаном, але керівники повстанської бази в Пешавар заявили, що досі згинуло приблизно 100 повстанців і втричі стільки комуністів і совєтських вояків. Уряд Кармаля проголосив з Кабулю, що офензива була під кожним оглядом успішною.**

Юрій Бойко-Блохин

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

II.

Дивлюся на три мої портрети в трьох томах, чомусь вважав я за потрібне їх умістити. Один з так похиленою головою, немов не хоче дивитися в майбутнє, другий — бравий німецький бюргер, і може тільки в одному є щось від мого духового "я".

Читачу, не оскаржуй мене, що я ще не дійшов до суті, не ремствуй, що я ще не дав тобі в руки провідної нитки, з якою ти промандруєш крізь мої писання. Це прийде. Але науковець має також право на дрібку лірики. Чи так?!

Havent Sua Fata Libelli

Фахові науковці таки писали про мене. Сеньйор нашої **історичної науки проф. д-р Олександер Петрович Оглоблин** вислав до мене приватний лист, його оцінку мого наукового спрямування і моїх можливостей. Тому, що **шановний колега є явно за тим, щоб лист став загально** відомим, публікую його отут:

,,З великою приємністю довідався я, що Ви працюєте над капітальним твором 'Історія української літератури'. Немає жодного сумніву, що Ви, наш відомий і вельми заслужений літературознавець, з Вашою ерудицією, досвідом і методологічним умінням, якнайбільше управнений до цієї фундаментальної і конче потрібної праці. Мені особливо приємно відзначити, що у всіх Ваших працях з літературознавства помітно почуття історизму й глибоке розуміння епохи. Тому Ваші праці мають велику вагу не лише для фахівців філологів, але й для нас, істориків. Отже, щиро вітаю Ваш задум і бажаю, щоб для його **завершення** були створені відповідні матеріяльні й моральні умовини..."

Моральні передумови власне і створює лист такого високого звучання. Кожному, і найвизначнішому ученому, довго доводиться ждати на таку безмежно позитивну оцінку. До речі, німецькомовна праця над ,,Історією української літератури" періоду XIX століття є річчю **зовсім не легкою для мене, хоч і привабливою з уваги на мій** 50-літній науковий досвід. Багато проблем так замуляно, так занечищено совєтськими фальсифікаторами, що треба добиратися самих першоджерел; розшукові поїздки у бібліотеки Відня, Лондону, Парижу, Ню Йорку забирають багато часу і енерґії, і чи вдасться мені заповнити матеріялом мою нову схему історичного процесу української літератури з огляду на мій вік — це лише Бог Святий знає. Більше осяґальним було б видання ІУ тому мого ,,Вибраного" за умови моральної підтримки з боку моїх читачів. А коли так, то треба б попробувати хоч схематично схарактеризувати видані три томи. І тут варто зацитувати слова проф. д-ра Р. Єндика, сказані з нагоди надрукування першого тому.

,,Проф. д-р Ю. Бойко — це, безперечно, вийняткова постать в сучасній українській науці, яка своїми непересічними здібностями, розлогим знанням літератур з їх багатогранністю проблематики та жилавою волею завдячує собі самий передове становище. Багато з наших науковців, суспільних діячів, письменників і журналістів зі східніх областей, що під час і після війни опинилися на еміґрації, потребували деякого часу для своєї духової перебудови, щоб отрястися з минулого, яке тяжіло на них головно з ідеологічного аспекту, а проф. Бойко стоїть перед нами від початку суцільною постаттю... щодо літературної критики автор займає в своїх розважаннях посереднє місце: не нехтуючи при оцінці творчости поодиноких письменників питань з національної, суспільно-громадської, ідеологічної та етичної царин, проф. Бойко аналізує перш усього їх формальні літературні засоби, слушно розуміючи, що саме вони є конечною **передумовою літературної вартости даного твору. Вони бо** стають картою вступу до літератури взагалі, а глибина пов'язаних з життям ідей вирішує ступінь великости письменника (,,Мета", листопад — грудень 1971). Мова йде про мій перший том ,,Вибраного".

Гортаю дальше мій архів і натрапляю на статтю колишнього доцента Харківського університету, літературознавця П. Голубенка. Він знову таки говорить про перший том:

,,Ваговита значимість книги Юрія Бойка полягає не лише в тому, що вона є цінним вкладом до культурного балянсу української еміґрації і виявляє повніше творче обличчя відомого культурного і політичного діяча. В особі Юрія Бойка маємо живого представника того покоління, що було безпосереднім свідком і активним учасником того духового і культурного процесу у поневоленій Україні, за яким закріпилося ім'я ,,розстріляного українського відродження 20-их років".

,,З цього погляду книга що є перед нами, крім усього іншого, є для нас книгою історико-документального характеру. Крім цінного вкладу в українське літературознавство... праці Юрія Бойка мають для нас історико — пізнавальне значення. І це дуже добре, що для своїх вибраних праць автор написав автобіографічний нарис, який уводить нас у ту духову атмосферу в УССР, в якій йому довелося жити і працюватик... Своєю науковою і культурною ваговитістю це твір незамінного фундаментального значення для персональної бібліотеки справжнього інтелектуала і для кожного, хто живе інтересами української культури" (,,Наш Клич", 6 липня 1972).

Є й оцінки зовсім іншого характеру. В імені ,,Академії Наук Української РСР" М.М. Варварцев випустив книжку ,,Буржуазне 'українознавство' — знаряддя ідеологічних диверсій імперіялізму" (Київ, 1976).

Звідси я довідався, що я ,,фашистський лакей", захоплений філософією Шопенгауера (ст. 26). В ,,Шевченківському словникові", т. 1, видання Інституту Шевченка, Київ 1976 р., знаходимо: ,,В писаннях К.-О. Менінґа, Ю. Бойка, Б. **Кравцева та ін. Шевченкові ідеї дружби і братерства** народів, інтернаціонального єднання трудящих замовчуються" (ст. 95).

Особливо допікає київським шевченкознавцям моя праця ,,Шевченко і Москва". Вони бояться подати її **бібліографічний опис, бояться щось із неї зацитувати, але на** кількох сторінках доводять, що я Шевченка фальсифікую (В.Т.Шпак, ,,Сучасні фальсифікатори ідейної спадщини Т.Г. Шевченка, К. 1974). Подібних оцінок моєї діяльности багато.

(Продовження буде)

Микола Неділко...

(Закінчення зі стор. 2)

М. Неділко: „Вітрильники" (олія)

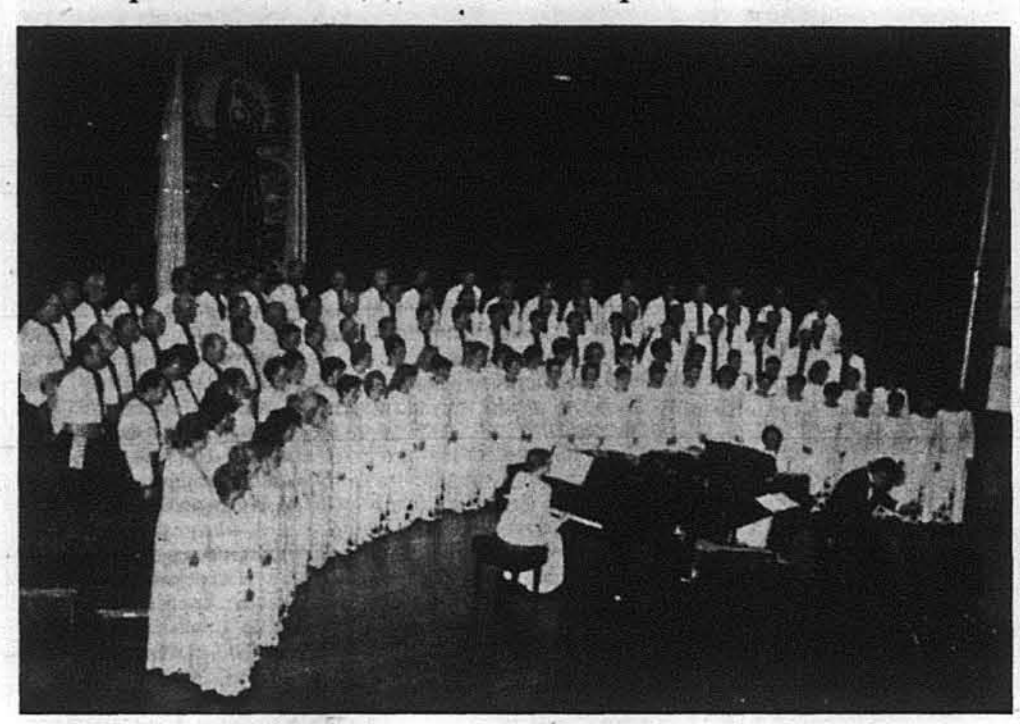
— буде там рівно 50 експонатів, усі вперше показані. Величезну працю вклав в неї Ярослав Вижницький — реставруючи деякі заламані полотна, натягаючи їх на підрамники та вкладаючи в дорогі гарні золоті рами. „Кожний образ Неділка, — каже Вижницький, — вимагає пошани. Це була б образа для Покійного і для його творчости, щоб його образи показувати у дерев'яних вузьких дощиночках".

Це вже остання з виставок образів покійного Миколи Неділка. Ні один із них ще не бачив стіни якоїсь ґалерії. Вижницький вппевняє, що заповіджена виставка перевищить своєю мистецькою вартістю і своєю красою обидві попередні. Треба йому вірити, але й коли б не вірити, то одно певне: це вже остання нагода придбати образи Миколи Неділка. Це буде особливе свято в ґалерії ОМУА — останнє прощання з цим скромним, невеличкого росту творцем, твори якого пережили його і переживуть, набираючи щораз більшої вартости просто тому, що немає між ними їхнього творця.

ДОРОГІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! ЯКЩО ВАШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІНЧАЄТЬСЯ ЗАВТРА, ТО ЗАБЕЗПЕЧТЕСЯ НАНОВО ЩЕ СЬОГОДНІ. НЕ ЗАЛИШАЙТЕСЯ НІ ОДНОГО ДНЯ БЕЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, БО НЕЩАСТЯ ПРИХОДИТЬ НЕОЧІКУВАНО. ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО НАЙДЕШЕВШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВАС МАЄ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.

Дебют диригента М. Длябоги в Торонто

Від довшого часу в Торонто роковини Шевченка відзначували тільки діти й молодь українських шкіл. У 1985 році відновлено традицію Шевченківських концертів за інтервенцією КУК, а головно, завдяки палкому настоюваннюголови інж. Соколика. Інавґураційним моментом „воскрешенія" Шевченківських святкувань був минулого року концерт Оперного Хору під керівництвом Володимира Колесника, який виконав професійно, з гіпнотичним ефектом, блискуче „Кавказ Шевченка.

Хори „Прометей" і „Діброва", піяністки Мія Бах і Марта Кравців-Барабаш, диригент Михайло Дляьога.

(фото: Віра Ке)

Цьогорічний концерт був одночасно, своєрідним дебютом молодого талановитого, незвичайно ввічливого, висококваліфікованого диригента з Філядельфії Михайла Дляьоги. Він приїздив до Торонто на проби по два-три рази на тиждень, не жаліючи ні часу, ні себе. За п'ять місяців, у сезоні найгірших заатуд і грип, потрапив розбудувати хори Осередку СУМ в Торонто, „Прометей" і „Діброву" до такого позему, що їхній виступ був тріюмфальним моментом у їхній історії. Повнота, викінчення, гармонія, прожектували тяглість і візію музичної цілости, а не стандартну технічну рутину.

„Жду на іскру, що має впасти з неба"—висловився колись один поет (здається, М. Арнольд). Чудову іскру подарував публіці Михайло Дляьога під час цього концерту. „Заповітом" М. Вербицького „Прометей" і „Діброва" відкрили програму (соліст І. Пирожак). В дальшій частині „Прометей" (сольо В. Брехун) відспівав Стеценка „Молітесь, братія"; „Діброва" відспівала Я. Файнтуха „Закувала зозуленька" і Є. Козака „Якби мені черевики", а на закінчення обидва хори разом виконали кантату Лисенка „Радуйся, ниво неполитая" (солісти: Соня Сахно, Адріяна Дикович, Володимир Ігнатович, Володимир Брехун, Віктор Шавель). Публіка зі захопленням не тільки кидала диригентові і виконавцям лявіни оплесків, але кілька разів віддала їм признання і пошану, піднявшися з місць.

Очевидно, зорганізувати такої величини два хори, як „Діброва" і „Прометей" було б неможливо, якби не допомогали різні ідейні, віддані, вірні приятелі мистецтва. А „Прометей" і „Діброва" мають їх багато, почавши від Музички. Хористки „Діброви" виглядали дуже ефективно в нових кремових сукнях, з вигаптованими китицями маків внизу на спідницях. Чоловіки, на жаль, не встигли придбати ні жупанів, ні гуньок, ні свиток, ні навіть таксідів, так що їхні білі сорочки, хоч і гарно вишивані, не були добрим фоном для всієї групи. Я особисто не люблю, щоб чоловіки виходили на сцену в сорочках. Сорочка — це сорочка, це „неґліже", а не формальний, святковий одяг.

Дуже елегантний акомпаньямент двох ідеально підібраних піяністок—Марти Кравців-Барабаш і Мії Бах з Оттави, при двох великих фортепіянах, заступив оркестру і був приємним і вистачаючим музичним супроводом. Обидві піяністки, кожна в своїй власній клясі, не вживали ніяких популярних ефектів, тільки грали скромно, експресивно, а їхня динаміка була так уважно контрольована, що кожний на залі інстинктивно ще уважніше слухав хору. Мія Бах, крім того, виконала ще й прелюдію і фуґу на українську тему Нестора Нижанківського.

Доповідь „Шевченко — пророк правди" приготовила і виголосила Аріядна Стебельська. З драматичним акцентом частувала слухачів своїм глибоко обдуманими і опрацьованими поглядами, оминаючи з педантністю естета, стандартні цитати і бомбастичні слова.

Актор В. Довганюк, приятель молоді, був координатором і режисером для трьох дуже талановитих декляматорів: Олі Щурик, Лілі Філь, Адама Стеця, які, на переміну, деклямували псальми Давидові. (Тільки треба було вибрати такі псальми, де поет не згадує Єрусалиму і Сіону... Старі зморщки в релігії не завжди пасують до нового лиця дійсности.)

Цьогорічний концерт на пошану Тараса Шевченка був одночасно дуже гарним вкладом у низці відзначувань Міжнародного і Канадського Року Музики.

Віра Ке

День Українського Музею в Бриджпорті

Український Музей ввійшов у 10- ий рік свого існування. Для дальшого розвою Музей потребує більшого приміщення, що вимагає фондів. В цій цілі 73-ій Відділ Союзу Українок Америки в Бриджпорті влаштував 16-го березня День Українського Музею. Заплянова но обід з програмою. Українська громада міста Бриджпорту підтримала цю думку своєю участю.

Заля української католицької церкви була чисельно заповнена. Святкування почалися молитвою, яку провів о. крилошанин Ярослав Шуст. Голова Відділу Ярослава Ковач привітала присутніх та попросила імость Анну Любинську з Ню Бритен до слова.

Референтка в своїй доповіді порушила все, що найважливіше, а саме: Музей росте і він для нас є дуже цінний. Американці дуже прихильно ставляться до нього. Членство Музею зростає, збільшуються пожертви від українського громадянства і від американських фундацій і аґенцій. Тепер Музей стоїть перед новим тяжким завданням. Купив площу і задумує будувати дім. Тому закликає присутніх включитися в акцію допомоги Музеєві. Вона роздала анкети для вступлення в члени.

Потім виступили чудові, молоді бандуристи з Гартфорду під управою Йоанни Бучко. Заграли і заспівали кілька пісень, за що присутні нагородили їх рясними оплесками. Треба зазначити, що бандуристи відмовилися від будь-якої винагороди. Цим вони хотіли заохотити громадянство до більшої жертвенности.

Слідував обід, який приготовили союзянки. На святкування прибула голова Округи Нова Англія та делегатки 66-го Відділу СУА з Ню Гейвену. Після обіду голова подякувала п-і Любинській за такий гарний і змістовний реферат, бандуристам за їх милий виступ, а всім громадянам за чисельну участь.

Під час імпрези була продаж музейних каталогів та книжок, якою зайнялася музейна референтка Дарія Стахів. Почали напливати пожертви, які голова проголошувала. Відділ взяв собі обов'язок старатися, щоб приєднати якнайбільше членів та жертводавців. Дохід з обіду і пожертви переслано до Централі СУА в Ню Йорку на цілі Музею.

М. Чубата

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Замість квітів на могилу Товариша і Приятеля

св. п.
д-ра АДАМА ЯКИМОВА

пересилають 50.00 долярів на ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ.

Д-р Роман і Ольга ГРАБ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, у вівторок, 25-го лютого 1986 р. по пол., в Пармі, Огайо, на 90-му році життя відійшов у Вічність наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУНЬО І ПРАДІДУНЬО

св. п. д-р права

ІВАН ГУРКО,

колишній чотар Української Галицької Армії, адвокат і суддя в Західній Україні, довголітній керівник радіоавдиції у Кліволенді, уродженець села Красне у повіті Турка на Бойківщині.

Складаємо щире Спасибі д-рові Миколі Грушкевичеві і д-рові Володимирові Вознякові за дбайливу лікарську опіку, та усім Приятелям за відвідини Недужого в останніх п'ятьох роках і потім за участь в похоронних відправах, 27 і 28-го лютого та в суботу, 1-го березня 1986 р. Нашому пароховi о. д-р. Іванові Тилявському, ОДБ, щиро дякуємо за уділювання Пресв. Тайни Євхаристії в часі відвідин, за ведення похоронів і за прощальне слово в церкві Покрова Пресв. Богородиці, а потім запечатання гробу на парафіяльному цвинтарі в Пармі. Нашому Єпархові Преосв. Робертові особливо сердечно дякуємо за відправу Парастасу при домовині, а також така подяка належиться від всієї родини о. пароховi Володимирові Волощукові з Акрону за дводенну співучасть у відправах. Молитви духовників доповнювали зворушливі співи хористів від трьох диригентів: д-ра Дмитра Павлишина, Євгена Крука і Євгена Садовського — і їм усім висловлюємо щире спасибі.

Сердечною подякою наділюємо усіх промовців, які в часі відправ прощалися з покійним чотарем УГА і патріотом, а ними були: ВП. Панове: Степан Кікта від Українських Злучених Організацій, ветерани Степан Зорій від УПА, пор. Ігор Руденський від 1-ої УД УНА, адв. Іван Зварун з Кентону від УГА, а Іван Палка від УСС, та інж. Роман Грабець від бойків, а Семен Крісдатий від молодших приятелів з Кліволенду

Цією подякою сплачуємо наш довг редакторові Степанові Кікті за всяку допомогу в днях нашого горя і за слово на українській радіопрограмі Степана Зорія 16-го березня та написання некрологу до газет. Дружньо дякуємо керівникові української радіогодини Степанові Зорієві, що у дві неділі присвятив частини програми і змістовним словом і добре підібраними піснями вшанував давнішого радіомовника д-ра Гурка; дякуємо місцевим ветеранам за держання почесної стійки при домовині і віддання останнього вояцького салюту своєму пок. Побратимові; дякуємо несучим домовину: зятеві Володимирові і внукові Миронові Боднарам, братанкам Андрієві і Романові Гуркам з Торонто, панам Іванові Полянському, Миколі Гаврилову і Мирославові Сопці, — а пані Ніні Тимків з парафіянками за приготування тризни в залі Осередку.

Передаємо також вдячність заведенню Братів Головчаків у Пармі за належне виконання своїх повинностей і облегшення наших трудів.

Вся родина щиро вдячна всім, що в тижнях нашого смутку виявили нам різними способами співчуття, а при тім, жертвували квіти на могилу та грошові датки на різні українські цілі. Згідно з призначенням, в пам'ять нашого Дорогого Мужа і Батька чотаря Івана Гурка, ми переслали датки на такі цілі:

на Служби Божі	$400
Фонд українських ветеранів	240
Український Музей-Архів у Кліволенді	220
Українська Радіопрограма у Кліволенді	195
Школа Українознавства, Т-ва Рідна Школа у Кліволенді	190
Український Музей у Ню Йорку	135
Американці в обороні людських прав в Україні (Нюарк)	135
Пластовий „Фонд Дрота"	95
Пластовий Музей у Пармі	80
Патріярший Фонд	85
Гарвардський проєкт	80
На будову трьох церков:	
Покрова Пресв. Богородиці	90
Церква св. Марії в Сольон	40
Катедра св. Йосафата	20
Видавництво „Смолоскип"	55
Т-во „Бойківщина"	50
Вісті Комбатанта в Торонто	50
Фундація Енциклопедії України	50
Разом одержано і вислано	$2,210

За співчуття і пожертви хай Всевишній відплатить всім щедрими ласками!

Вдова — МАГДАЛИНА ГУРКО (з ЯВОРСЬКИХ)
Донька — ЛЮБА БОДНАР з родиною

16. 17. 18.
ТРАВНЯ
1986

Вступайте в члени УНСоюзу!

Чотири...

(Закінчення зі стор. 1)

будуть інформувати присутніх про всі ділянки проведеної праці цілости Союзу в минулому, передконвенційному році. Вони будуть теж інформувати про працю біжучого року, а при тому подадуть інформації про приготування до 31-ої Конвенції, яка відбудеться під кінець травня в Дітройті.

Дуже важливою справою під час нарад згаданих округ буде обговорення та схвалення організаційного пляну праці, а саме придбання 1,000 членів до 31-ої Конвенції. Це є конечна мета і вона буде досягнена тоді, коли всі делеґати по своїй можности придбають по кілька членів, що буде доказом їхньої діяльности для Батька-Союзу.

Новообрані управи округ також будуть радити над пляном відбуття Союзових Днів чи інших імпрез, щоби виказати братську діяльність, яка зараз є важливою для братських союзів.

Новий командир Католицьких Ветеранів

Лонг Айленд Сити. — Микола Ривак недавно став командиром Католицьких воєнних ветеранів у повіті Квінс, Н. Й. Його обрано командиром під час недавньої річної конвенції ветеранів.

М. Ривак

М. Ривак народився в Ремзіо, Огайо, де працював при будівлі, а тепер є на емеритурі. Він є членом Католицьких воєнних ветеранів уже 35 років, та від 1970 року двічі був віце-командиром Станиці ч. 1619.

Родина Ривака належить до УНСоюзу.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 371-го Відділу УНСоюзу

в Нюарку, Н. Дж.

З днем 1-го квітня 1986 року обов'язки секретаря перебрав

Мирослав Дереш.

Просимо всіх членів звертатися в справах членства і забезпечень та висилати вкладки на адресу:

Myroslaw Deresz
7 Kitchele Place, Whippany, N.J. 07981
Tel.: (201) 884-0584

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА ПРИДБАТИ 1,500 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО КІНЦЯ ТРАВНЯ ЦЬОГО РОКУ. ТІЛЬКИ ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ.

Канберське „чудо"

У минулу неділю українська спільнота мала надзвичайну подію—рідкісну, бо ще й небувалу в історії нашого поселення в столиці Австралії Канберрі.

Коли з ініціятиви голови Товариства Українських Пенсіонерів Івана Гордієнка було скликано сходини, на яких обговорювалось питання влаштування Святвечора в цьому році, виникли й інші теми.

При цьому обговоренню запала пропозиція, що на цей Святвечір запросити наше молодше покоління. Бож це свято є національне по своїй традиції і звичаям і всерелігійне, кожному варто взяти участь в ньому. При конкретному обговорюванні цього питання виявилось, що всі роз'їхались на свої „голідеї", а тих, хто залишився, є мало часу їх зорганізувати. Святвечір, до речі, пройшов успішно як вечір зустрічі української родини з дотриманням наших славних давньоісторичних звичаїв і традицій.

Голова Сестрицтва при УАПЦеркві Тамара Татарів ідею зустрічі нашого молодшого покоління на цьому не залишила. Вона скликала спільне засідання Управи Сестрицтва і членів Парафіяльної Ради та активних громадян на церковно-громадському полі. Остаточним рішенням цих сходин було: що ми, старше покоління, яке розпочало тут своє нове еміґраційне життя і заснували парафію, побудували церкву, прицерковну залю, влаштовуємо обід з мистецькою програмою для наших дітей, внуків і правнуків—українських родин та мішаних подруж.

Мета влаштування цієї імпрези-обіду є одна: щоб наші діти, які вже мають свої родини з українського і мішаного подруж зустрілись і пізнали один одного. Бож багато наших молодих подруж-родин в своїй пасивності до нашого церковного і громадського життя не зустрічались між собою і не знають хто з них є українець, чи українського роду Слід дати їм нагоду зустрітись, познайомитись, поділитись певними думками, провести спільно гарно час. І нагадати їм всім, що збудована церква, церковна заля та що в скорому часі буде побудовано будинок Українського Православного Центру як пам'ятник Тисячоліття Хрищення України. Що всі ці наші здобутки ми, старше покоління, передаємо їм, нашим нащадкам, щоб вони мали, де помолитись Богу, продовжувати наші релігійні і світські традиції, плекали свою рідну мову, культуру і т. д.

На цьому засіданні було розподілено відповідні функції до виконання: розсилання запрошень, приготовлення обіду, приготовлення мистецької програми, офіційного відкриття цієї імпрези та привітання гостей, впорядкування залі та здобуття фондів на цю ціль.

Не обійшлось і без скептичних поглядів, але тверда постава в своєму рішенню ініціяторів—голови Сестрицтва Т. Татарів, голови Парафіяльної Ради І. Чертка та декількох інтузіястів цієї ідеї —довели її до завершення з несподіванно великим успіхом.

Прибуло понад 100 гостей, яких привітав голова Парафіяльної ради І. Черток. Обід був приготований на вдивовижу багатий, а в мистецькій частині квартет бандуристів з участю вокальної групи „Волошки" у складі: Женет Віден, Філя Габелко, Лариса Тризна під керівництвом д-ра Олега Лукомського, виконали ряд українських пісень та розповіли про український національний інструмент бандуру.

Під кінець цієї імпрези гості дякували організаторам за влаштування такої ще небувалої зустрічі молодшого покоління, і висловлювали побажання, щоб ця зустріч не була останньою.

Ф. Павлович

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 5.

25-тий Відділ УНС	100.00
З. Кунцьо, Бейсайд	17.00
А. Сумик, Ню Йорк	17.00
М. Бабій, Воррен	12.00
М. Попович, Рочестер	12.00
Д-р Б. Целевич, Орленд Парк	12.00
С. Чорний, Бронкс	12.00
А. Яріш, Рочестер	12.00
Д-р І. Домбчевський, Джеймсвілл	10.00
З. Клюфас, Гайленд Парк	10.00
М. Шван, Сейлем	10.00
С. Кікта, Бруклин	8.00
К. Харкевич, Чикаґо	8.00
М. Грабовський, Айслінґтон	7.00
М. Лішак, Янґставн	7.00
Е. Рубчак, Напаноч	7.00
Д-р Н. Стецьків, Тонаванда	7.00
В. Вальчук, Бейсайд	5.00
Д. Ґренда, Йорк	5.00
М. Кончак, Дітройт	5.00
В. Садівник, Ратерфорд	5.00
С. Салдан, Наєлс	5.00
П. Слободян, Кларк	5.00
І. і М. Федоряка, Філядельфія	5.00
В. Чуміловська, Скенектеди	5.00
Д. Конюх, Воррен	4.00
Б. Курис, Бронкс	4.00
Л. Масєнєц, Чисгольм	4.00
Г. Когут, Голлівуд	4.00
К. Панчешіне, Вудбайн	4.00
В. Романцьо, Вудгейвен	4.00
П. Сердюк, Манчестер	4.00
М. Крук, Бруклин	3.00
Л. Підвербецький, Бирлінґтон	3.00
О. Амброзяк, Міннеаполіс	2.00
Л. Артимишин, Вудсайд	2.00
І. Бабяк, Філядельфія	2.00
Е. Бедрій, Рочестир	2.00
О. Березюк, Міннеаполіс	2.00
С. Біловус, Статен Айленд	2.00
Г. Блонський, Чикаго	2.00
Ю. Бойчак, Баффало	2.00
Б. Гнідь, Сомервілл	2.00
В. Горчаківський, Денвер	2.00
В. Грибик, Ірвінґтон	2.00
Л. Гуменюк, Лонґ Айленд Сіті	2.00
Д. Ґалонзка, Рослідейл	2.00
П. Ґелети, Бервик	2.00
М. Ґілета, Бруклин	2.00
Н. Даниш, Ню Йорк	2.00
Г. Дац, Мейплвуд	2.00
С. Джулинська, Чикаґо	2.00
о. В. Домашовець, Морріс Плейнс	2.00
Е. Загачевський, Рочестер	2.00
О. Іваночко, Бруклин	2.00
А. Камінський, Гемтремк	2.00
Т. Капітула, Йонкерс	2.00
Дж. Кибалюк, Дес Плейнс	2.00
Ю. Клюковська, Чикаґо	2.00
А. Кобаса, Вілліямставн	2.00
М. Ковалевська, Ютика	2.00
В. Корж, Балтимор	2.00
В. Костюк, Філядельфія	2.00
І. Криско, Бриджпорт	2.00
Т. Кузьо, Ґренбі	2.00
Й. Куць, Трентон	2.00
В. Левицький, Мейплвуд	2.00
Е. Марущак, Ля Верна	2.00
Л. Мельник, Елмгирст	2.00
С. Масюга, Ваєндот	2.00
Б. Мічняк, Клівленд	2.00
Е. Мороз, Кренбири	2.00
М. Мушинський, Дітройт	2.00
Ю. Навроцький, Квінс Виледж	2.00
Д. Нестеренко, Маскетайн	2.00
Проф. О. Оглоблин, Людлов	2.00
З. Осінчук, Форт Вейн	2.00
Д-р Й. Остап, Міннеаполіс	2.00
І. Пахолюк, Бирлінґтон	2.00
А. Підвербецький, Скенектеди	2.00
Р. Поголек, Винтер Парк	2.00
І. Рак, Дейтон	2.00
Т. Росоляк, Парма	2.00
С. Сагата, С. Гемпстед	2.00
В. Сидор, Рочестер	2.00
С. Сінґура, Картерет	2.00
А. Скоп, Ля Меса	2.00
В. Славятинський, Філядельфія	2.00
І. Сліпець, Парма	2.00
М. Слома, Дейтона Біч	2.00
Б. Смолинський, Шрусбири	2.00
А. Соколів, Гемтремк	2.00
А. Хомяк, Таксон	2.00
Ю. Терлецький, Оборн	2.00
С. М. Тим'як, Піттсбурґ	2.00
М. Турянський, Чикаґо	2.00
М. Цибик, Тамс Рівер	2.00
О. Чавс, Йонкерс	2.00
Б. Юрченко, Йонкерс	2.00
С. Іваницька, Акрон	1.00

У Вотервліті відбувся Великодній базар

Вотервліт, Н. Й. — (І. Д.) — 16-ий Великодній базар відбувся тут заходом 99-го Відділу СУА , в церковній залі 23-го березня ц.р.

На головній стіні виднів великий напис „У 1000- ліття Хрищення України", велика картина Ю. Козака „Хрищення України" (власність З. Білас), релігійні картини й килими А. Кушнір.

Мґр Ізабелля Омецінська, учителька в українській і американській школі в Рочестері виставила багато своїх чудових керамік, стилізованих із взорами з трипільської культури, гуцульськими й іншими. Були там прекрасні вази, різної величини флякони на квіти, свічники, попільнички, писанки, звірятка, квіти й інше. Вона студіювала на керамічних курсах Ярослави Стеців, мала багато своїх виставок у Рочестері, Ню Йорку, в Лос Анджелесі, на Фльориді, в Коговзі й інших містах.

Ольга Гнатишак мала свій стіл з мистецькими предметами — вишиваними блюзками, киптарі, писанки, коралі, різні прикраси для дівчат. Анна Філяк виставила великий вишиваний обрус й інші вишиванки. На середині залі був стіл з писанками, Діяни Шевчук, Йосифа і Анни Демчарі писали там писанки, що зацікавило багатьох гостей, головно американських. Писанки виставив теж Михайло Коцур. Союзянки продавали різні матеріяли, хустки, вишивані сорочки, рушники, хустинки, киптарі, коралі, писанки, книжки для дітей, платівки, картки. Окремо продавали ковбаси від Бачинського з Ню Йорку, що їх зразу розкуплено, паски, бабки, медяники й солодке.

Цей традиційний Великодній базар у Вотервліті, єдиний у нашій околиці, здобув собі велику популярність не тільки поміж українцями з цілої околиці, але й поміж американцями. Союзянки вклали багато праці, щоб задоволити численних покупців. Значний дохід призначений на Український Музей у Ню Йорку та інші наші потреби, а маємо їх так багато!

Управі і членству 99-го Відділу СУА належиться признання й подяка за їхню невсипущу працю для української справи.

ПОМИЛКА У ПРІЗВИЩІ

В дописі „Відзначено свято державности в Лос Анджелесі", який був поміщений в „Свободі" з 12-го березня ц.р., помилково подано „Люба Донилюк" замість Люба Долинюк.

Автор допису

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

4-6-го липня — УСЦАК-Схід
9-10-го серпня — Подвійні гри
29-го серпня — 1-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
4-5-го жовтня — КЛК.